

جایگاه و نقش فعالیت‌های عملی (کارآموزی) در برنامه‌های درسی رشته‌های علوم انسانی

عبدالله پارسا^۱

چکیده

به تبع تحولات بین‌المللی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و... برنامه‌های درسی رشته‌های مختلف از جمله علوم انسانی باید مطابق نیازها و انتظارات، به روز شده و متحول گردند. یکی از عملکردهای آموزش و پرورش که به ویژه در علوم انسانی تجلی و نمود بیشتری می‌یابد، جامعه پذیر کردن افراد یعنی آموختن دانش و مهارت‌های لازم برای مشارکت مؤثر و فعال در توسعه جامعه است. طرح‌ها و فعالیت‌هایی چون تشکیلات دانش‌آموزی، شوراهای دانش‌آموزی، هلال احمر، فرزندگان و... در سطح آموزش و پرورش و یا تشکل‌های دانشجویی اعم از سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، صنفی و... زمینه‌های خوبی برای پیوند با برنامه درسی مؤسسات آموزشی و دانشگاهها دارند. ضرورت ایفای نقش برای برقراری توازن در جامعه، نیازمند داشتن دانشها، گرایش‌ها و قابلیت‌های لازم است. تعلیم و تربیت با شرکت دادن فراگیران در

۱. استادیار دانشگاه شهید چمران اهواز

فعالیت‌های اجتماعی و فعالیت در مؤسسات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... مهارت‌های لازم را برای همکاری اجتماعی در آنها رشد می‌دهد. کارآموزی که یک فلسفه تربیتی است، منعکس کننده این واقعیت است که آموزش و پرورش باید مسئولیت اجتماعی افراد را رشد دهد و به عنوان یک روش آموزشی شامل تلفیق فعالیت‌های خدماتی همراه با برنامه درسی نظری به منظور یافتن نیازهای واقعی جامعه و سازگار نمودن مطالب نظری و انتزاعی با واقعیات عینی جاری در سطح جامعه است. طبق تحقیقات، کارآموزی با نگرش بهتر به مؤسسه آموزشی، حضور بهتر، اقدامات انضباطی کمتر و مشکلات رفتاری کمتر همراه بوده است. در این مقاله سعی شده است کارآموزی از منظر علوم انسانی و رابطه آن با جامعه‌پذیری بررسی شود.

واژگان کلیدی: کارآموزی، تربیت مدنی، مسئولیت اجتماعی، علوم انسانی، برنامه‌های درسی.